

Mlad kmečki fant si vzel življenje. V Selcah pri Sp. Voličini v Slov. goricah so našli v hlevu obešenega na tram za kravjo verigo 24letnega kmečkega sina Fr. Šilca. Fant je bil že dalje časa otožen in sam zase.

Žalosten pojav. V bližini brvi v Nemšavcih so našli obešenega 14letnega pastirja Jožefa Habjaniča iz Radomerja v občini Kamenščak.

Vlom v blagajno — plen 5 Din. Na Cvetu pri Ljutomeru je odprl neznanec s ponarejenimi ključi poslovne prostore hranilnice ter posojilnice, ki se nahaja v samotnem poslopju posestnika V. Boroviča. Železne blagajne se je lotil z raznim orodjem, jo je navrtal in skozi luknje je odprl ključavnice. Truda ga je precej stalo, predno je lahko segel v notrajnost blagajne, iz katere je privlekel in odnesel — 5 Din.

Prijet požigalec. Dne 8. marca je pogorela v Malem vrhu na Ščavnici v Slov. goricah viničarija na Kurnikovem vinogradnem posestvu. Ker je dobival Kurnik pred in po požaru grozilna pisma, se je zanimalo za zadevo orožništvo. Žandarji so izsledili požigalca v osebi Rudolfa Prikl, ki je obdolžitev priznal.

Po krvavem spopadu prostovoljno v — smrt. Lovski paznik Vinko Zadravec je naletel v lovišču graščaka Djordjeviča v Ormožu na divjega lovca, v katerem je prepoznal gotovega Franca Štiberca. Med obema je prišlo do spopada. Štiberca je iztrgal pazniku puško in je oddal nanj strel in ga je obstrelil na roki. Pri poskusu oddaje drugega strela je orožje odreklo. F. Štiberca je pobil Zadravec s puškinim kopitom do nezvesti in je bil sam prepričan, da ga je ubil ter je zginil. Zadravec je imel še toliko moči, da se je zavlekel domov. Orožniki so začeli zasledovati divjega lovca, za katerim je manjkala vsaka sled. Dne 17. t. m. predpoldne so našli delavci na bližnji njivi Štiberca mrtvega. Očividno si je vzel na čuden način življenje v prepričanju, da je ubil paznika. Na levo roko in desno nogo si je ovil žico, katero je pognal na falski vod proti Va-

raždinu. Električni tok ga je ubil pri priči. Zadravec se zdravi v ormoški bolnici in mu že gre na boljše.

Nasilnost brez primere. Družina posestnika Babulča v Pečjem pri Poljčanah je doživela zadnje dni izreden slučaj nasilja. Pijan človek je vdrl v hišo in se je obnašal nasilno napram gospodarju, njegovi ženi in še neki drugi ženski. Konečno je pograbil obe prestrašeni ženski, ju je posadil na ploščo podkurjenega štedilnika in zginil.

Zaprto pod sumom krvavega zločina. V vasi Šmartno ob Savi ne daleč od Ljubljane je zginil v noči po prazniku sv. R. Telesa 28letni kmečki fant Viktor Marn. Ljudski glas pravi, da se Viktor ni razumel s svojim tri leta starejšim bratom Alojzijem, ki je gospodar na domačiji. Ker so ljudje govorili, da gre v tem slučaju za zločin, so orožniki prišli in predali v zapore v Ljubljano Viktorjevega brata Alojzija. Preiskava bo že dognala, če je Alojzij, ki taji vsako krivdo, kriv ali ne.

Bodoče matere

morajo skrbeti, da se izognejo vsaki lenivosti prebavi, posebno zapeki, z uporabo naravne

FRANZ-JOSEFOVE
grenčice.

FRANZ-JOSEFOVA

voda se lahko pije in deluje v kratkem času brez neprijetnih pojavov.

Ogl. reg. S. br. 15.485/35

Roparski napad — hitro prijet zločinec.

V vasi Dolž na Dolenjskem se je odigral v zidnici roparski napad na bogatega posestnika in živinskega prekupca 67letnega Ivana Zelinger. Zelinger je imel kosce in se je podal v svojo zidnico v Tančnem dolu zjutraj po vino. To priliko je uporabil ropar, kateremu je bilo znano, da ima Zelinger vedno pri sebi precej rejeno listnico. Ko je Zelinger natakalo vino, ga je napadalec tako obdelal z ročico po glavi in rokah, da se je skoraj mrtev zgrudil. Ropar je zginil z listnico, v kateri je bilo

42.520 Din. Ker očeta ni bilo domov z gorice, so ga šle hčere iskat in so ga našle pobitega v zidnici. Prihiteli so tudi drugi in so začeli Zelingerja oblivati z vodo. Starec se je toliko zavedel, da je izpovedal ime tolovaja. Gre za sovaščana Janeza Gredenca, ki je priženjen v Kamniku in je prišel v Dolž na obisk. Ljudje bi bili roparja linčali, da ga ni odvedla žandarjska patrulja. Smrtnonevarno poškodovanega Zelingerja so prepeljali v bolnico usm. bratov v Kandijo pri Novem mestu.

Obračun z razbojniškim kaznjencem. V kaznilnici v Sremski Mitrovici je dne 19. junija na večer ubil zloglasni hajduk M. Babič paznika Čalugdžiča. Pozneje so pazniki morali ustreliti nasilnega razbojnika.

Slovenska Krajina.

Sobota. G. Čížek Gustav, učitelj v Soboti, je bil odlikovan od Rdečega križa za svoje zaslužno delo na polju ljubezni do bližnjega. Čestitamo! — Dne 19. junija se je vršil samarijanski sestanek Rdečega križa v Soboti ob 18. uri v poslopju osnovne šole. Predaval je sanitetni sreski referent g. dr. Albin Gregorc. Sestanka so se udeležili vsi diplomirani samarijani in samarijani-gasilci. — Za nabavo rešilnega avtomobila je darovala občinska hranilnica v Soboti znesek 1000 Din. Ta velikiodušni dar je odjeknil zelo dobro med prebivalstvom. Ko bi le imela ta hranilnica mnogo naslednikov!

Sobota. S 1. julijem nas zapusti g. dr. Kelenc, ravnatelj Martinišča in hatehet na gimnaziji. Bil je priljubljen tako med inteligenco kakor tudi med priprostim ljudstvom. Za njim vsi žalujejo, posebno pa dijaštvo v zavodu in na gimnaziji. Prestavljen je v Split, kjer bo tudi ravnatelj.

Sv. Sebeščan. V nedeljo dne 14. junija smo blagoslovili naš farni križ, ki je izdelan res zelo lepo. Zidarska dela je izvršil domačin g. Horvat, naš zvesti naročnik. Ljudi se je zbralo zelo veliko, procesija je bila dolga skoraj kot na Telovo. Prišlo je tudi dosti protestantov. Križ stane skoraj 2000 Din in se stroški krijejo z milodari. — Andrejčeva žena je skočila iz voza, zlomila nogo in zdravniki v Soboti imajo malo upanja, da bi ostala pri življenju.

»Že na kakih dvajsetih krajih; pa nikjer ni bilo nič. Tedaj sem pricotal sem na Bistrico, ker sem si dejal, da me bo Osojnik gotovo vzel — moral vzeti.«

»Kaj moral?!« je zagrmel Osojnik s svojim basom. »Tako mi nikar ne govori! Če ne, me boš razkuril!«

»Hehehe! Tedaj pač lepo prosim,« se je posmehoval Lisjak. »Vsakega dela se primem, prav vsakega, če ga le plačaš.«

Osojnik je nekoliko preudarjal, potem je zabundal:

»Jeseni se mi bo volar oženil. Takole o šmartinjem bi mogel nastopiti.«

»Kaj naj počnem do jeseni? Leto je dolgo. Prositi ne maram, krasti ni varno — suh pa sem ko slama na strehi.«

»Hm, hm, hm, ko bi poselske bukvice imel, bi se morda še dalo kaj narediti. Pa jih seveda nimaš, jih ne moreš imeti.«

»Pa jih imam in še nove so,« je rekel Lisjak.

Res je potegnil zmečkano poselsko knjižico iz žepa in jo podal Osojniku, ki jo je skrbno pregledoval. Bila je popolnoma v redu. V njej je bilo Lisjakovo ime: Silvester Gril, pečat občine vogljanske in lepo spričevalo o hlapčevi zvestobi, zanesljivosti in pridnosti, pod tem pa podpis Kogelnikov v Vogljah na Poljanskem. Osojnik je zmajal in začuden vprašal:

»Kako si prišel do teh bukvic, ko si pa rekel, da si bil zaprt?«

»O, pri županu v Vogljah jih je cel kup; ni nobena reč, ene ali druge izmakniti. Lepo spričevalo ti pa napiše vsak potepuh, ki ga na cesti srečaš in mu daš za polič vina; seveda, povedati mu moraš, kaj naj napiše. Vidiš, kako ti vse po resnici povem, hehehe.«

»Ali — ali, če te s ponarejenimi bukvicami zalotijo, te vtaknejo še za kako leto v luknjo.«

»Kako naj me zalotijo? Sicer pa imajo gorjanski kmetje rajši gnili sir kakor mladega. In do Vogelj je več ko deset ur daleč.«

Osojnik se je zamislil. Čez nekoliko časa si je oddahnil in dejal:

»Silvester, rekel bi, da prideš ravno prav. Vem, kam pojdeš. Ravnjak je za kakim koscem spraševal; dozda ga še ni dobil.«

»Vraga, na Ravne ne grem. Tam so mi presveti. Ne maram, da bi si jezik ožulil od same molitve. Pa v cerkev vsak praznik, vsako nedeljo: podplate bi dobil na kolenih.«

»Tako hudo ni. Sicer pa, če sam vrag v cerkev hodi in tam pri pevcih na koru meh goni, boš že ti tudi vzdržal,« se je Osojnik košato zarežal.

»Ne verjamem, da bi me Ravnjak vzel.«

(Dalje sledi.)

voljenje za bivanje v Svici.

Najboljša reklama

za trgovce, obrtnike in zasebnike
so lepe tiskovine,

kakor n. pr. pismeni papir, zavitki, računi, memorande, dopisnice, letaki, lepaki, barvotiski, večbarvne razglednice in priporočilnice

ki jih izvršuje

v najmodernejši izpeljavi, hitro in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

v Mariboru, Koroška c. 5

Stanje pridelkov. Vseskozi se nimamo pritoževati nad stanjem našega polja. Kljub velikemu deževju je ostalo na poljih dobro. Rž zori in bo kmalu žetev. Ječmen je v setvi. Pšenica kaže lepo. Splošno sodeč, bo letina dobra. Travniki so letos obilni. Vreme v zadnjih dneh nam je pomagalo spraviti seno v skednje in na hleve. Krompir raste lepo, tudi koruza in fižol. Vrtovi kažejo lepo. Le eno je, če bo dolgo brez deževja. Ovlažitev njiv bi bila kaj kmalu potrebna, ker je naša zemlja kaj rada hitro suha in razpokana. Upajmo, da nam bo ljubi Bog ugodil.

Požar v mlinu. V Genterovcih je v noči nastal ogenj v strojnihi parnega mlina Ludvika Rohlica. Hitro pribrzeli gasilci in domačini so preprečili, da ni bil upepeljen celi mlin, ki predstavlja milijonsko vrednost. Zgorela je streha, poškodovani so nekateri stroji in znaša škoda okrog 40.000 Din.

Sport v Slovenski krajini. Poleg drugih krajevnih sportnih klubov, kakor je lendavski, se je posebno lepo razvil SK Mura v Soboti. Dne 28. junija bo slavil ta klub svojo 12letnico, odkar obstoja. Znano je, da je ta klub bil v gotovih časih zelo dober. Ob 12letnici se je klub zopet začel dvigati. Poleg raznih koristnih stvari je klub sedaj pripravil za svoje sportne nastope lep sportni stadion, ki bo nosil ime blagopok. viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja. Slovensna otvoritev stadiona se bo vršila pod najvišjim pokroviteljstvom Nj. V. kralja Petra II. S tem je klub dosegel najvišje priznanje za svoje 12letno delo. Spored proslave bo zelo obširen. Predsedstvo, in sicer častno, tvorijo: ministrski predsednik dr. Stojadinovič, ministri: dr. Korošec, general Marič, dr. Krek, dr. Rogič, ban dr. M. Natlačen, poslanec Benko in župan Sobotice Hartner.

Nekaj številč v pogled in premislek!

Da ne bomo vedno govorili samo o naši »Karitas«, naj bo na tem mestu povedano nekaj besed o »Karitas« v Avstriji, o »Karitas« v dunajski nadškofiji.

Karitas v Avstriji in dunajski nadškofiji bo drugo leto obhajala desetletnico svojega obstoja. V življenju je torej razmeroma malo let, toda za seboj ima bogato zgodovino. Poglejmo le nekaj številč, ki nam bodo povedale več, ko dolgi članki.

Karitas v dunajski nadškofiji uživa veliko zaupanje, kar je razvidno zlasti iz naraščanja njenih zavarovancev. Na primer leta 1933 se je pri njej zavarovalo 12.469 oseb, l. 1935 pa 23.063 oseb. Med zavarovanimi je tudi dunajski nadškof kardinal dr. Innitzer. On je obenem tudi član kuratorija.

V navedenih dveh letih je umrlo 3165 zavarovancev in je Karitas njihovim domačim izplačala 918.475 šilingov (okrog 7 in pol milijona Din). V vseh letih obstoja je umrlo 8000 zavarovancev in je bilo izplačano 2 in pol milijona šilingov (okrog 20 in pol milijona Din).

V celi Avstriji je bilo med zavarovanci pri Karitas 40.000 smrtnih slučajev in je Karitas izplačala v teh slučajih 9 milijonov šilingov — okrog 72 milijonov dinarjev — zavarovalnine.

Številke govorijo. Povedo to, da je imela smrt tudi med zavarovanci Karitas bogato žetev. Povedo pa tudi to, da je bilo na tisoče družin ob smrti svojcev rešenih najhujših skrbi, ker jim je bilo z izplačano zavarovalnino omogočeno kritje pogrebnih in drugih stroškov.

In še nekaj povedo številke! Vsakemu toplo priporočajo, naj čim prej zavaruje sebe in svojce pri Karitas, da tako reši sebe in njih velikih skrbi.

Obrnite se na domače zastopnike ali na vodstvo Karitas v Mariboru, Orožnova ulica 8, in se zavarujte!

Jakobski dol. Prostovoljna gasilska četa pri Sv. Jakob v Slov. goricah priredi v nedeljo dne 5. julija, na prostorih tov. Ketiš Franca v Sp. Jakobskem dolu veliko veselico ob 15. uri. Čisti dobiček je namenjen za nabavo gasilskega orodja. Ker je naš lepi Sv. Jakob lepa izletna točka, vabimo zlasti Mariborčane in domačine, da se naše gasilske prireditve v čim lepšem številu udeležijo!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Kaučević Anton v Apačah si je kot gospodinjstvo privedel v hišo vrla mladenko Marijo Mohorko. Že prej so se poročili: Kranjc Janez z Marijo Obrecht, Mlakar Franc z Marijo Strmšek in Klajnšek Janez z Marijo Zajšek. Bog daj srečo! — Lepo slovesnost so doživeli naši otroci dne 17. t. m.: 64 svatov Gospodovih, malih prvoobhajancev je v procesiji in z gorečimi svečami prikorakalo v hišo božje in obhajalo svoj presrečni dan. Marsikateremu odraslemu so ob tem pogledu vesel in žalostni spomini orogli oko.

Prihova. Poročil se je na Prihovi v sredo dne 17. t. m. Janez Pučnik, posestnik in predsednik tukajšnjega prosvetnega društva iz ugledne štraklove družine na Dobrovi z mladostno veselo nevesto Francko Zadek iz splošno spoštovane Poznetove hiše na Straži, župnije Cadram. Poroka se je žal morala vršiti na tihem, ker so straški fantje zahtevali od ženina celga jurja za prežo. Ali ni to krivična fantovska razvada, ki je vredna vse obsodbe?

Sv. Križ pri Belih vodah. Raz visoke gore žarijo kresovi, odmeva pokanje topičev, slovesno pritrkovanje zvonov vabi množice vernega ljudstva v našo lepo romarsko cerkev, pred znamenje sv. križa. Dne 5. julija se vrši lepa nedelja obenem s proslavo sv. Cirila in Metoda. Častilcem Slomška pa bo na vpogled njegov rokopis z njegovo zadnjo pesmico v čast svetega križa, kot je ponatiskan v letošnji Mohorjevi knjigi: »A. M. Slomšek«. Na veselo svidenje!

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. V nedeljo dne 14. t. m. je velika množica na zadnji poti spremila uglednega moža župnije, Janeza Drevnška, iz Zgornjih Pieter. Preprost kmet, a poln umevanja za vsako koristno in zares dobro stvar. Zato je pospeševal in sodeloval v združništvu, bil dolgo časa v načelnstvu posojilnice ter cerkveni ključar farne cerkve in je povsod užival ugled in spoštovanje. Že pred več leti je radi obolelosti odločil javne službe, a še vedno je naročeval in rad čital naše liste »Slovenakega gospodarja«, »Slovenca« ter nabožne liste in se veselil vsega, kar je bilo v prid in v srečo naroda, Cerkev in države, tako zlasti še pred letom dni sprememba v naši notranji politiki. Zadnje leto mu je bolezen povzročala vedno več trpljenja, a vse je nosil vdan v božjo voljo in tako bil svoji ljubi družini in vsem lep zgled. Zato so bile zaslužene poslovljne besede domačega g. župnika ob odprtem grobu ter ve-

lika udeležba pogrebcev, katerim se je pridružil tudi bližnji rojak pokojnikov, preč. p. Gabriel iz Maribora. Naj bi rajnega lepi zgled našel mnogo posnemovalcev med našim moškim svetom! Njemu pa bodi Bog obilen plačnik za vse dobro ter tolažnik njegovi družini!

Gornjigrad. Dne 16. junija so zvonovi iz treh cerkva naznanili prežalostno vest, da je na Križu umrla po par dnevih težke boleznici posestnica Ivana Pečnik. Bila je žena našega uglednega moža in načelnika kmečke hranilnice. Pokojna je bila stara komaj 36 let. Bila je ugledna krščanska mati svojim otrokom, zgled vsem ženam in materam. To je pričal tudi njen pogreb, katerega se je udeležila ogromna množica ljudi. Pri odprtem grobu se je od rajne Ivane poslovil g. župnik Šlander ter orisal njeno lepo življenje. Rajna naj počiva v miru! Užalostnim staršem, možu in otrokom pa naše iskreno sožalje!

Sv. Križ nad Mariborom. Zadnje nedeljo smo pri Sv. Križu otvorili v narodni šoli zelo važno higijensko napravo — šolsko kopalnico, kar je gotovo za to hribovsko vas velika pridobitev. Otvoritvi je prisostvoval šef Zdravstvenega doma iz Maribora g. dr. J. Vrtovec, ki je imel ob tej priliki zdravstveno predavanje in nam je na ljuden način predložil velik pohlen kopanja. Nato se je vršil ogled nove kopalnice, ki ima prihe in banjo s toplo in mrzlo vodo, ter je priključena na pred leti zgrajen občinski vodovod. Stroški celotne naprave so znašali 5000 Din. K temu je velikodušno prispevala banska uprava znesek 3000 Din in oba državna poslanca sreza Maribor levi breg gg. dr. I. Jancič in I. Janžekovič znesek 1000 Din. Delo se je izvršilo na pobudo in pod vodstvom aglinega našega župana Joškota Hlade in šolskega upravitelja Ivana Hlebec. Imenovanim velikim dobrotnikom ključ obmejni Sv. Križ: Naš narod Vam bo za to vedno hvaležen!

Sv. Jakob v Slov. goricah. V nedeljo dne 14. junija t. l., je naša šola priredila materinski dan združeno s šolsko razstavo dekliških in deških

ročnih del. Domačim je posebno ugajala razstava ženskih ročnih del, katere je nudila splošen pregled dela v tem šolskem letu in katere je pokazala, koliko truda so imele naše neumorne gđe. učiteljice Čekada, Kramer in Nest. Zato jim gre najlepša hvala. Posebno lepi so bili prtički in oblečke z narodnimi motivi poleg praktičnih del za vsakdanje življenje. Ta razstava je nadalje pokazala, kako lepo si lahko uredimo svoj dom in poceni. Tudi deška ročna dela, risbe in pismeni izdelki so bili zanimivi, ker je tudi ta razstava nudila splošen pregled šolskega dela. Nekatere risbe in zlasti pismeni izdelki so bili naravnost vzorni. Posebni oddelek so imeli naši srednješolci, ki so razstavili večino risbe. Popoldne po večernicah se je pa vršila materinska proslava. Naši najmlajši otročički so častili svoje mamice tako ganljivo, da pač ni ostalo noben oko suho. Za vso prireditev gre zahvala posebno tudi č. g. župniku, ki je krepko pomagal učiteljsvu orati to ledino. Saj je to bila prva razstava te vrste v našem kraju. Obisk je bil sicer nekoliko slab, kar pa je pripisati nujnemu delu domačinov, ki so izražljali ta dan za dela na travnikih in v vinogradih. Razstava se je vršila v nepravem času, ker je bil prej sv. misijon in sledijo Slomškovski prazniki. Prihodnje leto pa upamo, da bo materialni uspeh boljši.